

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 004901 16 Кж
Бања Лука, 20.12.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Ч., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца из Бијељине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004901 15 К од 17.10.2016. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његов бранилац, адвокат М.С. из Б., донио је дана 20.12.2016. године

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована жалба окружног јавног тужиоца и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004901 15 К од 17.10.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004901 15 К од 17.10.2016. године, оптужени Д.Ч. је на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС) ослобођен од оптужбе због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту КЗ СФРЈ).

У складу с том, донесене су и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву оштећених.

Против те пресуде окружни јавни тужилац у Бијељини је благовремено изјавио жалбу због погрешно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог је поднио одговор на жалбу у коме је предложио да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

На сједници вијећа републички јавни тужилац је изложио жалбу и остао код навода и приједлога из жалбе.

Бранилац оптуженог је изложио одговор на жалбу, остао код навода и приједлога из одговора, а оптужени је тај одговор подржао.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор браниоца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Чињенична утврђења побијане пресуде су по ојени овога суда правилна. Она су резултат изведених доказа на главном претресу чији садржај је изнесен у образложењу пресуде, а онда је дата оцјена тих доказа на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС. Таквом оцјеном коју и овај суд прихвата првостепена пресуда је извела коначан, а по оцјени овога суда правилан закључак да нема поузданих доказа да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима садржаним у изреци те пресуде учинио кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ. Наиме, оно што је пресуда утврдила на основу доказа тужиоца изведених на главном претресу по оцјени овога суда не може пружити поуздан основ за закључак да је оптужени са још четворицом непознатих лица лишио живота оштећене Ф.Б. и М.С. Пресуда је правилно утврдила постојање оружаног сукоба, својство оштећених који су цивилна лица, као и својство оптуженог (био је припадник Интервентне јединице милиције Б.), али оно што жалба тврди да је он заједно са четворицом непознатих лица оштећеног лишио живота и да су оштећени одвезени у непознатом правцу, те на том непознатом мјесту и на неутврђен начин оштећене лишили живота, овај суд као и првостепени налази недоказаним. Побијана пресуда је утврдила на основу исказа свједока Ш.Б., Е.Б. и Е.Б.1 (мајке и браће оштећеног Ф.), да је оштећени одвезен возилом станице милиције са четворицом непознатих лица и да се више никад није вратио кући. Такође је утврђено да је оштећени М.С. одведен испред просторија КУД С. у Б. у ... улици, да је приведен од стране оптуженог и ових лица на информативни разговор у Станицу милиције, те да посмртни остаци овог оштећеног до данас нису пронађени.

Чињеница довођења оштећених у Станицу милиције Б. утврђена је исказима свједока одбране З.Н., Р.Е. и Г.П. Садржај ових исказа изнесен је у образложењу пресуде на страни 7., међутим, ни из једног доказа оптужбе не произилази несумњив закључак да је оптужени са четворицом непознатих лица одвео оштећене из Полицијске станице на непознато мјесто и у непознатом правцу и да је обојицу лишио живота.

Образложење побијане пресуде изнесено на страни 7. посљедњи пасус и на страни 8. први пасус, као правилно прихвата и овај суд. На правилност разлога да нема поузданих доказа да је оптужени са четворицом других непознатих лица лишио живота оштећене на начин и под околностима како је то описано у изреци побијане пресуде, указује несумњиво утврђена чињеница да је тијело оштећеног Ф.Б. пронађено у новембру мјесецу 2003. године на подручју С.М. и да је идентитет овог оштећеног утврђен на основу налаза вјештака судске медицине др З.Ц., а утврђено је да је лишен живота пуцањем из ватреног оружја, али се не може поуздано утврдити када је смрт наступила. Речено је већ, да тијело оштећеног М.С. до данас није пронађено. Када се ове двије кључне чињенице међусобно повежу, а имајући у виду да су обојица оштећених истога дана приведени у Станицу милиције Б. и да се нису вратили својим кућама, поставља се озбиљно питање на које оптужба својим доказима није одговорила, а то је,

како је мртво тијело оштећеног Ф.Б. пронађено на подручју С.М., дакле у РС, и то након једанаест година по одвођењу оштећених из Станице милиције Б., те како тијело оштећеног М.С. до данас није пронађено. Како на та питања оптужба није дала одговор на главном претресу пред првостепеним судом извођењем доказа, то по оцјени овога суда чињенична основа побијане пресуде се не може приговорима жалбе довести у питање, а слиједом тога извести закључак другачији од оног какав је извела побијана пресуда, налазећи да нема поузданих доказа да је оптужени са још четворицом непознатих лица лишио живота оштећене на начин како је то наведено у изреци побијане пресуде. Наводи жалбе да је код кривичних дјела против човјечности и међународног права, заштитни објекат много шире постављен, јер се тим дјелима повређују људска права и слободе односно човјечност и међународно право, је тачна. Међутим, у овом случају на несумњив начин није утврђено да је оптужени заједно са другим лицима како се то наводи у изреци пресуде, оштећене лишио живота.

Из свих наведених разлога жалба тужиоца није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП РС и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић